

JÕULULÄKITUS 2024

LÄKITUS MEIE ISSANDA JA PÄÄSTJA JEESUSE KRISTUSE SÜNDIMISE PÜHAL ISSANDA AASTAL 2024

*Mis ande tooksime me Sulle, oh Kristus,
sest Sa tulid meie pärast kui inimene maa peale?
Iga Sinust loodu toob Sulle tänuohori:
inglid laulu, taevas tähe,
targad ande, karjased imekspanemise,
maa koopa, kõrb sõime;
aga meie, inimesed, toome Sulle Neitsi emaks.
Igavene Jumal, heida armu meie peale!
(Jõulu õhtuteenistusest)*

Pühitsetud ülemkarjane armas Pärnu ja Saare piiskop Aleksander,
minu südamele väga kallid diakonid ja preestrid,
meie püha Eesti kiriku austatud liikmed,
kõik, kes te meid praegu meid kuulate!

Tänane päev kuulutab meile suurt rõõmu. Meile antakse märk: Petlemma sõimes ootab meid mähkmetesse mähitud lapsuke, Kristus Jumal, kes pole enam kuski meile kättesaamatutes kõrgustes. Nüüdsest ei ole piiramatu Armastus, Kristus, mitte kusagil kaugel-kaugel, vaid meie endi seas, meie kodudes, meiega koos. Täna, nagu eile ja ka homme, elab Jeesuse piiritu armastus meiega. Tema on meie teejuht, Tema on valgus, mis paistab meie peale, et meil ei tuleks sammuda pimeduses. Jeesus, piiritu Armastus, tuli meie sekka, et avada meile tõelise elu uks. Kas see kõlab liiga imelisena? Jah, just imelisuus avaldubki selles hapras lapsukeses, kelle sünni me tähistame ja kes on Jumal ise, meie jaoks lihaks saanud Jumal, kes kannab nime „Jeesus“.

Peame olema täis lootust, et tunda ära see meie mõistust ületav märk: Aegade-eelne Jumal, Sõna, kes kannab kõike, nagu evangelist Johannes (1:1-4) meile ütleb, Isa igavene Poeg, astub meie sekka vastsündinuna sõimes. See ongi meie lootus, rõõmu külvav kindlustunne selle kohta, et tänu meie Jumala mõistetamatule alla tulemisele saab kõik päästetud. Eks pea meiegi elukesel olema uskumatu väärtus, kui Jumal seda sel viisil omaks tunnistab!... See sündmus kätkeb endas joovastavat rõõmu, mis toob pisarad silmi: meid armastatakse! See ongi sõnum, mis jõuab meieni Petlemma laudast. Võtkem see teade, see piiritu Armastuse sõnum vastu nagu lihtsad karjased, alandliku ja rõõmsa teadmiselega, et ka meie saaksime minna sinna, kus Jeesuslaps on meid ootamas. Kindlasti on see, kes inglid, karjased ja targad sellesse koopasse juhatas

seesama, kes sel väga erilisel ja pühal päeval meid juhatab ja õpetab meid meie südame salajas sisimas. Selle kohta ütleb püha Paulus hämmastaval, kuid vägagi õigesti oma esimeses kirjas korintlastele (1:21-25): „Kuna maailm Jumala tarkuses ei tundnud Jumalat ära tarkuse abil, siis oli Jumalale meelepärane päästa selle narri kuulutuse kaudu need, kes usuvad”.

Prantsuse kirjanik Jean-Yves Garneau (*žan-iv garnoo*) ütleb nõnda: „Küsime endilt, mil määral oleme valmis laskma Jumalal endale teed näidata? Nendelt inimestelt, kelle juurde Ta tulla soovib, ootab ta valmidust võtta koos Temaga ette see tundmatu teekond”. Ja lisab veel: „Kas oleme võimelised laadima end kas või pisikese seikluslaenguga, et võtta ette teekond koos Jumala Pojaga, kes on tulnud end meile ilmutama?” Käigem siis kõige pühama Neitsi Maarja jälgedes, kes armastusest Jumala vastu ütles „jah” sellele, mis inimeste silmis pole midagi muud kui lihtsalt narrus - narrus, mis Kristuse keelekasutuses kannab „Jumala tarkuse” tähendust.

Armsad vennad ja õed Issandas!

Kristus sünnib, kiitke! Kristus tuleb taevast, minge vastu! Heitkem kurbus ja kõhklused kõrvale! Täna sündis meile üks väike vaene laps, meist palju vaesem. Ta ootab meid Petlemmas. Avagem talle oma südameuksed ja põlvitades Tema sõime ees öelgem Talle: Õpeta meid andestama oma vaenlastele, lasa meil leppida oma vastastega. Paistku lahkuse leek puudustkannatajatele ja armastuse leek kõigile! Issand Jeesus, tee nõnda, et iga perekond, iga laps, iga haige, iga tagakiusatu, iga pagulane, iga vang, iga küüditatu, iga abivajaja saaks osa Sinu halastusest ja igavesest armastusest; et lõpuks tuleks maa peale rahu! Aamen.

Tallinnas, Kristuse sündimise pühal,
25. detsembril 2024. aastal.

+ Stefanus, Tallinna ja kogu Eesti metropoliit,
Püha Sinodi esimees.